

истинна по-добрѣ отъ това, дѣто Желе каза, не-
можехъ тѣ направя.

— Какво-то казвашь Желе, то твърдѣ добрѣ и
нека направимъ тѣй, каза той.

— Кога е така ты върви и небави ся. Глѣдай
да не угади нѣкой. Добро виждане въ гробища-та
рано по часъ 1.

Никола, спорѣдъ както каза Желе, отиде си
право у тѣхъ, а Желе придруженъ съ Петра на
бързо управихъ ся по близки-тѣ села. Тукъ тамъ
тѣ издирихъ и ся научихъ, какъ Татарскый кыр-
ванъ, заедно съ шесть коля, върви кждѣ Чобан-
кюю и щѣлъ да мине прѣзъ Кюпрюкювскый мостъ
на Камчиѣ-тѣ, и оттамъ ще удари кждѣ Карнобать.
Петръ расправи още веднѣжъ на Желя подробно
за сичко и ся упростихъ.

— Вървете сега бати Желю, каза той, като го
улови за ржкѣ, сичко вие знаете и Богъ да ви
е на помощ!

— Бждете безгрижни Петре, празни никакъ не
ще ся върнемъ ные, твоя-та згоденица ще бжде
или твоя или....

— О! азъ трѣба да ъ видѣхъ, че тогава...

Послѣ тия жалостны думы, Петръ и Желю ся
раздѣлихъ.
